

Prædiken til skærtorsdag 2021. Matth. 26,17-30.

Det er forkert. Forkert at holde skærtorsdag uden nadver.

Men vi gør det alligevel.

Lad os betragte det som en rejse, vi er på: en rejse væk fra restriktionerne i kirken. Vi bevæger os langsomt. Fremad mod gudstjenester, som vi tidligere har kendt dem.

Tænk på året 2020 – hvis I orker. Tænk på påsken 2020.

Da var det ikke et spørgsmål, om vi skulle holde skærtorsdags gudstjeneste med eller uden nadver.

Der VAR nemlig slet ingen gudstjenester i påsken. Kirkerne var lukkede. HELT lukkede. Vi kunne ikke fejre påske i kirkerne.

Her i vores pastorat tog kirkerne de første, spæde skridt frem mod den digitale påskefejring. Foran skærmen.

Præster over hele landet – heriblandt undertegnede – stillede sig op foran en mobiltelefon og optog påskehilsener.

Efter påske skulle jeg heldigvis ikke stå der alene mere. Så kom René med og sang så smukt.

Tænk, at det allerede er et år siden...

Og siden da har vi optaget og streamet mange gudstjenester – også her i Skydebjerg Kirke.

Men: Vi er på vej fremad for gudstjenesterne. Om end den er svært fremkommelig, dén vej.

Jeg ved, at der allerede før coronakrisen var mange, der hørte gudstjeneste i radioen. Og så det i fjernsynet.

Hvor er det godt, dén mulighed har været der i masser af år.

En påske for mange år siden, fra før min præstetid. var min svigermor lige død, og vi gik rundt i hendes lejlighed og ryddede op.

Mens vi ryddede lejlighed, hørte vi gudstjeneste i radioen.

I påsken sendes der fra samme kirke alle påskedagene.

Og det tog os jo nogle dage, så vi var med både skærtorsdag og langfredag. Påskedag var vi færdige og kunne aflevere en ryddet, rengjort lejlighed.

Men hvor var der gået mange tanker, minder og processer igennem os, før vi nåede så langt.

I kender måske til at rydde op i et dødsbo.

Man lærer den døde – endnu - bedre at kende. Det kommer nemt meget tæt på.

Ikke fordi der var noget specielt pinligt i dét, vi ryddede op i. Det var der ikke.

Men mere dette, at et levet, nu afsluttet liv, folder sig ud for én, mens man rydder op.

På en hårdhændet måde – man kan jo ikke gemme alt!

Dén, der rydder op efter en afdød, gør sig til dommer over ting. Men kun over ting.

Ikke over mennesker. Aldrig til dommer over mennesket, der ejede tingene.

Påske er, at vi hvert eneste år kan blive mindet om dét.

Gud er vores dommer, gennem hele livet, og efter livet.

Gud har sat sig i dommersædet, i skikkelse af Kristus.

Det er meget nådigt, og det er vores lykke.

Dén skyld, der har ophobet sig hos os gennem et helt liv – dén kan vi kun håbe på, bliver mødt med nåde.

Derfor fejrer vi påske hvert år, med eller uden åbne kirker.

Med eller uden nadver.

Påske er Guds tilgivelse til liv.

I påsken vaskes skylden bort, ved Jesu blod.

Påsken giver os det levende håb, ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Amen.

Salmer:

456: Vor Herre Jesus i den nat

471: O glædelig dag

236: Påskeblomst! hvad vil du her?